

3. Stalking a kyberstalking

[Osobní data ke kapitole](#)

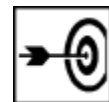
[Obsah kapitoly](#)

[Text kapitoly](#)

Cíle

Po prostudování této kapitoly budete umět:

- definovat stalking a kyberstalking,
- vyjmenovat základní projevy stalkingu,
- uvést příklady typologie stalkerů,
- vymezit stalking v systému trestního práva.

Doba potřebná ke studiu

Orientační čas potřebný k prostudování této kapitoly je 3x45 minut.

Průvodce studiem

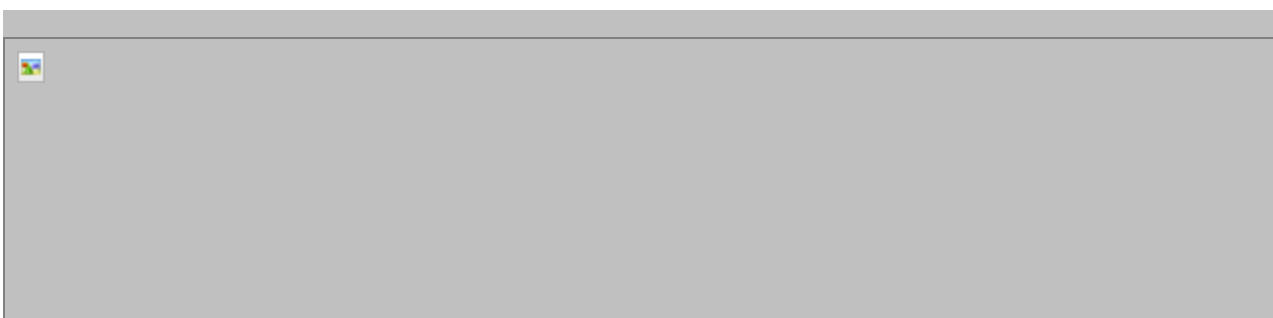

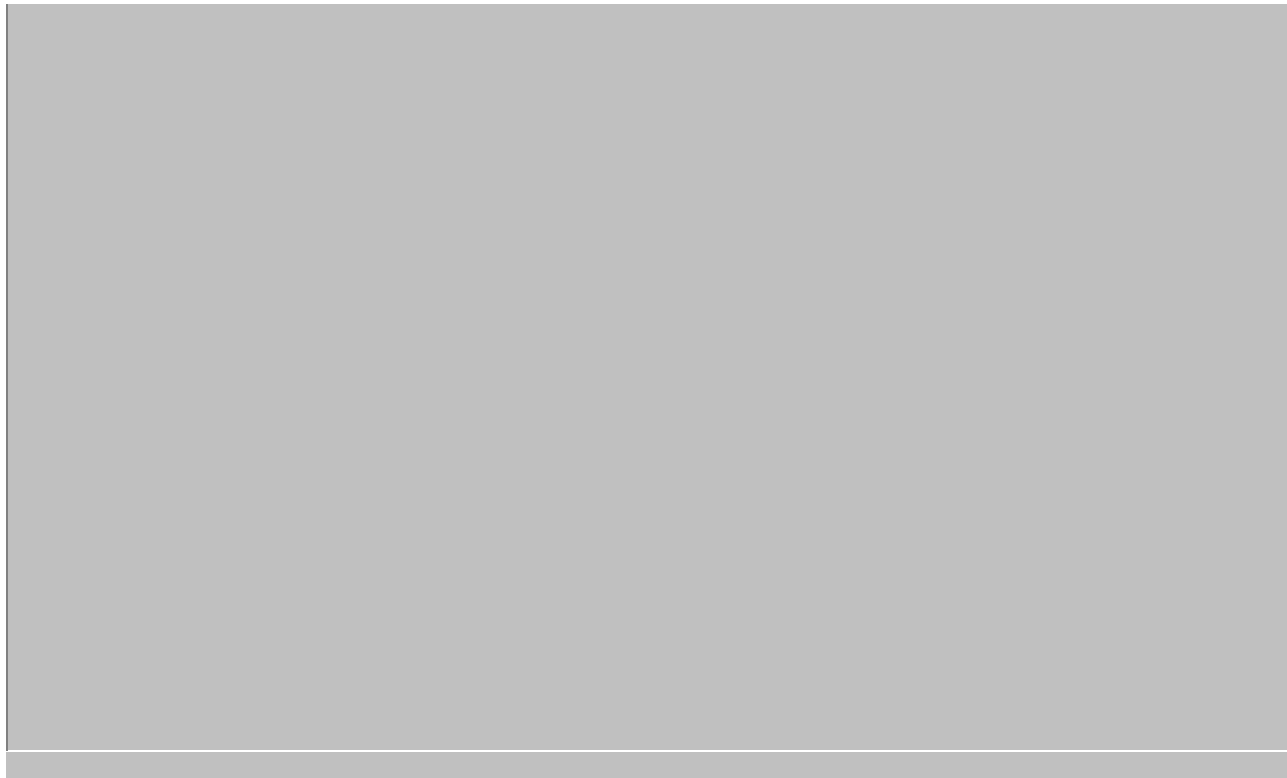
Vítáme Vás v kapitole, zaměřené na fenomén nebezpečného pronásledování, tedy stalkingu. Stalking je velmi nebezpečný fenomén, který je charakteristický systematickým, opakovaným a stupňovaným pronásledováním oběti. Před samotným studiem si přečtete přehledový list o stalkingu a poslechněte záznam rozhlasového pořadu o tomto fenoménu. Následně si prostudujte níže uvedenou prezentaci.

Stalking a kyberstalking

Stalking (lov, pronásledování) je termín, který označuje opakované, dlouhodobé, systematické a stupňované obtěžování, které může mít řadu různých forem a různou intenzitu. Pronásledovatel svou oběť například dlouhodobě sleduje, bombarduje SMS zprávami, e-maily, telefonáty či nechtěnými pozornostmi (dárky). Ve spojení s využitím ICT u útočníka hovoříme o termínu kyberstalking (cyber-stalking). V tomto případě jde o zasílání různých zpráv pomocí instant messengerů (ICQ), chatu, prostřednictvím VoIP technologií, sociálních sítí apod. Útočník u oběti vyvolává pocit strachu. Nejčastějšími oběťmi stalkingu jsou známé osobnosti (zpěváci, herci, politici), ex-partneři apod.

Prezentace k tématu stalking a kyberstalking

Doprovodná videa

Výklad stalkingu (3 podmínky stalkingu)

Reportáž ke kauze stalkera Hanuše

Základní pravidla obrany před stalkingem

Možnosti obrany před stalkingem lze rozdělit na:

- a) privátní,
- b) institucionální.

K **privátním možnostem obrany** patří:

1. Přerušit osobní kontakty s pronásledovatelem (neodpovídat na telefonáty, nereagovat na SMS, nescházet se). Jakýkoli kontakt s útočníkem může vést k prohloubení zájmu o oběť.
2. Vyhýbat se místům možného setkání, změnit své návyky.
3. Snažit se projevy pronásledování evidovat a zdokumentovat (=schovávat si důkazy), informovat své blízké o pronásledování a totožnosti útočníka.
4. Vyhledat pomoc.
5. Mimo domov se pohybovat s další osobou – členem rodiny či jinou důvěryhodnou osobou.
6. Nosit u sebe legální prostředky pro svou obranu (pepřový sprej, alarm). Nosit u sebe mobilní telefon pro případ přivolání pomoci.
7. Nezveřejňovat své osobní údaje (telefonní číslo, adresu). Kontakty na sebe dávat jen lidem, kterým důvěřujete.

K **institucionálním možnostem obrany** patří:

1. Kontaktovat odborné instituce: Bílý kruh bezpečí (www.bkb.cz) a další organizace pro pomoc obětem trestných činů.
2. Kontaktovat Policii ČR (linka 158).

Oběť by se měla obrátit na Policii ČR tehdy, pokud pocítuje intenzivní strach. To je vážný signál, že situace není normální. V některých případech stalkingu (např. na pracovišti, ve škole) stačí, aby se do situace vložila autorita (např. zaměstnavatel, ředitel). Násilníkovi ne vždy dochází, že oběť má strach. Po zásahu další osoby (autority) svého jednání může zanechat.

